

Sygn. akt X P 340/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 r. we Wrocławiu

przy udziale -

sprawy z powództwa: A. W.

przeciwko Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z siedzibą

w W.

o świadczenia z funduszu

I. oddala powództwo;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. zasądza od powoda A. W. na rzecz strony pozwanej Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z siedzibą w W. kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

IV. pozostałe koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 maja 2016 r. (data stempla pocztowego) powód A. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej, Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kwoty 13 833 zł tytułem należnych świadczeń od niewypłacalnego pracodawcy, tj. P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W., wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty, oraz o obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w sprawie (k. 3 – 5).

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie powód wskazał, że strona pozwana w dniu 18 kwietnia 2016 r. wydała decyzję odmowną w przedmiocie wypłaty wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy. Powód podniósł, że nie można zgodzić się ze stanowiskiem strony pozwanej zawartym w uzasadnieniu przedmiotowej decyzji, w szczególności co do zasadności umocowania powoda jako reprezentanta (...) Sp. z o.o., ustanowionego przez M. S. (bowiem zasadności umocowania nie kwestionował sąd upadłościowy) oraz co do nieprzedłożenia przez powoda umowy o pracę (gdyż nie ma wymogu zawarcia umowy w formie pisemnej, a załączone świadectwo pracy obrazuje charakter zatrudnienia powoda). Powód wskazał, że z treści świadectwa pracy wynika jednoznacznie, że był pełnomocnikiem (...) Sp. z o.o. we W. w ramach prowadzonego wobec tej spółki postępowania upadłościowego oraz w postępowaniu,

które ta spółka wytoczyła przeciwko swoim dłużnikom. Fakt niewznowienia przez (...) Sp. z o.o. aktywnej działalności gospodarczej jest zatem bezprzedmiotowy.

Odnosząc się do wątpliwości strony pozwanej co do faktu równoległego zatrudnienia powoda w tym samym czasokresie w innych podmiotach powód wskazał, że jest zawodowo likwidatorem bądź reprezentantem upadłych spółek w postępowaniach restrukturyzacyjnych, upadłościowych bądź likwidacyjnych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z siedzibą w W., wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 11 – 13).

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że powód złożył indywidualny wniosek o wypłatę świadczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu wynagrodzenia za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień (do 23 września 2015 r.) po 5 000 zł za miesiąc (łącznie 13 833,33 zł). Powód dołączył do wniosku świadectwo pracy z dnia 30 września 2015 r., wystawione przez M. S. potwierdzenie niewypłaconych świadczeń pracowniczych, postanowienie SR w Gliwicach o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości (...) Sp. z o.o. we W.. W trakcie prowadzonego postępowania przez stronę pozwaną powód został wezwany do przedłożenia umowy o pracę, jednakże jej nie przedłożył. Strona pozwana dokonała przeglądu akt rejestrowych spółki (...), z których wynika, że spółka zaprzestała funkcjonowania w 2006 r., następnie w dniu 5 lutego 2015 r. wpłynęło pismo do Sądu o tym, że spółka wznowi działalność od dnia 1 kwietnia 2015 r. oraz zostały załączone dokumenty w postaci protokołu Zgromadzenia Wspólników z dnia 22 stycznia 2015 r. o odwołaniu prezesa zarządu (S. H.) i powołaniu na to stanowisko M. S..

Po analizie dokumentów strona pozwana powzięła wątpliwość w przedmiocie faktycznego wykonywania przez powoda pracy na rzecz przedsiębiorcy P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W., tym bardziej, że powód występował już do Funduszu o wypłatę świadczeń z innej firmy, wskazując, że pracował w niej w okresie od 1 kwietnia 2015 r. do 30 czerwca 2015 r., a ponadto w tym samym czasie powód był zatrudniony w innych spółkach powiązanych osobowo. W ocenie strony pozwanej nie został udokumentowany fakt wykonywania przez powoda pracy, a spółka mimo deklaracji nie wznowiła działalności.

Z ostrożności procesowej strona pozwana zasygnalizowała, że Fundusz limituje wypłatę świadczeń do średniej krajowej do celów emerytalno – rentowych.

Pismem procesowym z dnia 22 września 2016 r. powód ograniczył wartość dochodzonego roszczenia do kwoty 12 000 zł (k. 80).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2015 r. powód, A. W., wniósł do Marszałka Województwa (...) wniosek indywidualny o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych w wysokości 13 833,33 zł.

W treści wniosku powód wskazał, że pracodawcą jest (...) Sp. z o.o. we W., który zaprzestał wypłacania wynagrodzeń od dnia 29 maja 2015 r., a podstawą prawną świadczenia pracy była umowy o pracę. Powód wskazał, że na kwotę niezaspokojonych świadczeń pracowniczych składają się kwoty 5 000 zł za miesiąc lipiec 2015 r., 5 000 zł za miesiąc sierpień 2015 r. oraz 3 833,33 zł za miesiąc wrzesień 2015 r. (do dnia 23 września 2015 r.).

Do wniosku powód dołączył m.in. świadectwo pracy, wystawione w dniu 30 października 2015 r. przez M. S., w treści którego wskazano, że powód był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. we W. w okresie od dnia 1 maja 2015 r. do dnia 31 października 2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pełnomocnika – reprezentanta w postępowaniu upadłościowym, a stosunek pracy ustał na mocy porozumienia stron.

W trakcie postępowania wyjaśniającego strona pozwana przesłuchała powoda, M. S. i A. M..

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2016 r. (...) Wojewódzki Urząd Pracy Wydział Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych we W. po merytorycznym rozpoznaniu złożonego w dniu 31 grudnia 2015 r. wniosku indywidualnego o wypłatę świadczeń niezaspokojonych przez pracodawcę P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. oraz po zakończeniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. postępowania dowodowego w sprawie odmówił dokonania wypłaty zgłoszonych roszczeń w całości, tj. w kwocie 13 833,33 zł.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że po analizie dołączonych do wniosku dokumentów oraz zeznań złożonych w dniu 15 lutego 2016 r. uznano, iż powód nie udokumentował w sposób dostateczny faktu świadczenia pracy na rzecz pracodawcy P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W., bowiem powód nie przedłożył umowy o pracę zawartej z w/w spółką oraz brak jest jakiegokolwiek dowodu na okoliczność prowadzenia przez tę spółkę działalności w 2015 r. Dalej wskazano, że wątpliwości budzi również fakt wykonywania pracy na pełen etat w tym samym okresie w kilku spółkach (P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. – miejsce świadczenia pracy w B., (...) Sp. z o.o. we W. oraz (...) Sp. z o.o. w C.).

Dowód:

Wniosek indywidualny o wypłatę świadczeń z FGŚP z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych z dn. 15.12.2015 r. (k. 16)

Decyzja (...) Wojewódzkiego Urzędu Pracy Wydział Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych we W. z dn. 18.04.2016 r. (k. 6)

Świadcstwo pracy z dn. 30.10.2015 r. (k. 6)

Protokoły przesłuchania z dn. 15.02.2016 r. (k. 26 – 28)

W dniu 1 marca 2010 r. pracownicy Urzędu Skarbowego W. dokonali sprawdzenia adresów związanych z (...) Sp. z o.o. we W. i ustalili, że:

- W., ul. (...) podany jest jako adres rejestracyjny. Pod tym adresem prowadzi działalność gospodarczą (...) Sp. z o.o. wydzielona z MOSiR W.. W rozmowie z przedstawicielem w/w podmiotu stwierdzono, że od ok. pięciu lat nie był umowy z (...) Sp. z o.o. Sprawdzenie kont rozrachunkowych (...) od 2007 r. nie wskazywało na jakiegokolwiek wzajemne należności lub zobowiązania, co oznacza, że od 2007 r. szukana spółka nie prowadziła działalności pod tym adresem. Obecnie adres ul. (...) posiada nową numerację, tj. (...) nr 34;
- pod adresem W., ul. (...) mieści się Urząd Marszałkowski Województwa (...). Od starszego specjalisty Zakładu (...)M. uzyskano informację, że pod tym adresem nie wynajmują pomieszczeń żadnym podmiotom gospodarczym;
- pod adresem W., ul. (...) oficyna uzyskano informację z sekretariatu (...), że właścicielem firmy jest (...) Fundacja (...), gdzie można uzyskać informacje o podmiotach, które wcześniej wynajmowały pod tym adresem pomieszczenia. Na dzień dzisiejszy o Sp. z o.o. (...) nikt nie słyszał.

Pismem z dnia 22 stycznia 2015 r. P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. poinformowało Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej VI Wydział Gospodarczy KRS o wznowieniu działalności od 1 kwietnia 2015 r. W załączeniu do pisma spółka przesłała Protokół Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. we W., w trakcie którego podjęta została uchwała o odwołaniu z dniem 22 stycznia 2015 r. ze stanowiska prezesa zarządu S. H. oraz powołaniu z tym samym dniem na stanowisko prezesa zarządu M. S. oraz oświadczenie M. S. z dnia 22 stycznia 2015 r. o wyrażeniu zgody na objęcie funkcji prezesa zarządu.

Postanowieniem z dnia 24 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział XII Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Naprawczych (sygn. akt XII GU 185/15) po rozpoznaniu sprawy z wniosku dłużnika P.P.H.U.

(...) Sp. z o.o. we W. o ogłoszenie upadłości oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości pracodawcy wskutek uznania, że majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

Dowód:

Informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z dn. 02.06.2010 r. wraz z adnotacją z dn. 11.03.2010 r. (k. 21, 22)

Pismo P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. z dn. 22.01.2015 r. wraz z załącznikami (k. 18 – 20)

Postanowienie SR w Gliwicach XII Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Naprawczych, sygn. akt XII GU 185/15 z dn. 24.09.2015r. (k. 17)

Na dzień 12 lutego 2016 r. P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. figurowało w ewidencji podatników, a ostatnią złożoną deklaracją podatkową był CIT – 8 za rok 2014, złożony dnia 31 marca 2015 r. W okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 12 lutego 2016 r. nie odnotowano wpłat dokonanych do Urzędu Skarbowego przez w/w podatnika, nie odnotowano zaległości dot. w/w podatnika ani nie odnotowano zaliczek dotyczących zatrudnionych przez w/w podatnika pracowników.

W latach 2007 – 2014 P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. nie dokonywał jako płatnik zgłoszeń do ubezpieczeń. W 2015 r. płatnik zgłosił siedmiu pracowników (od dnia 1 maja 2015 r. jednego pracownika – A. W., od dnia 3 sierpnia 2015 r. czworo pracowników – A. M., B. C., W. S., M. S., od dnia 15 sierpnia 2015 r. dwoje pracowników – R. P., E. D.) a następnie dokonał wyrejestrowania z ubezpieczeń wszystkich zgłoszonych pracowników (z dniem 1 listopada 2015 r. pięcioro pracowników – A. M., B. C., W. S., M. S., A. W., z dniem 14 października 2015 r. R. P. i z dniem 15 października 2015 r. E. D.). Na dzień 17 lutego 2016 r. płatnik nie posiadał żadnego pracownika zgłoszonego do ubezpieczeń. Ostatni dokument rozliczeniowy pracownika (...) został złożony za październik 2015 r.

Dowód:

Pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z dn. 12.02.2016 r. (k. 29)

Pismo ZUS O/w S. z dn. 17.02.2016 r. (k. 30)

Powód otrzymał trzykrotnie środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na podstawie trzech wniosków indywidualnych, dotyczących następujących pracodawców:

- 1) (...) Sp. z o.o. w Z. – kwota wypłacona 3 739,97 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za okres 1 – 30 lipca 2014 r. (przy czym wniosek dotyczył wynagrodzenia za pracę w miesiącach lipiec – sierpień 2014 r.);
- 2) (...) Sp. z o.o. w likwidacji w P. – kwota wypłacona 16 219,56 zł tytułem wynagrodzeń za pracę za okresy: 1 – 15 października 2014 r., 1 – 31 stycznia 2015 r., 1 – 28 lutego 2015 r. oraz ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy (wypłacona kwota obejmowała wszystkie z wniesionych roszczeń o wypłatę);
- 3) (...) Sp. z o.o. w C. – kwota wypłacona 3 854,88 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za okres 1 – 28 maja 2015 r. (powód wnosił o wypłatę jedynie powyższej kwoty).

Środki wypłacił Wojewódzki Urząd Pracy w K..

Ponadto powód wnioskował o wypłatę wynagrodzenia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jako pracownik (...) Sp. z o.o. w Z. (wniosek powoda obejmuje kwotę 12 258,06 zł tytułem wynagrodzeń za pracę w miesiącach sierpień, wrzesień i w okresie 1 – 14 października 2015 r.; na dzień 5 kwietnia 2016 r. sprawa była w toku) oraz jako pracownik (...) Sp. z o.o. w K. (wniosek pozostawiono bez rozpatrzenia z uwagi na nieuzupełnienie dokumentów).

Dowód:

Pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w K. z dn. 05.04.2016 r. (k. 25)

W styczniu 2015 r. P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. dokonało zapłaty faktury VAT wystawionej przez (...) Sp. z o.o. w B. w dniu 1 czerwca 2014 r., zatytułowanej „ulga na złe długi”, na łączną kwotę 4 269 390 zł.

(...) Sp. z o.o. w B. jest wierzycielem hipotecznym na nieruchomościach położonych przy ul. (...) w M. i przy ul. (...) w O..

Dowód:

Rejestr zakupu ze stycznia i lutego 2015 r. (k. 35, 36)

Wypisy z ksiąg wieczystych nr (...) (k. 37 – 58)

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

W niniejszym postępowaniu, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu, powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 12 000 zł tytułem wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy. Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa.

Materialnoprawną podstawę roszczeń powoda stanowi art. 16 w zw. z art. 11 i 12 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. Nr 158, poz. 1121 z późn. zm.).

W art. 11 cytowanej ustawy przewidziano, że w razie niewypłacalności pracodawcy są zaspokajane roszczenia pracowników, o których mowa w art. 10, a także byłych pracowników oraz uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika. Pracownikiem w rozumieniu cytowanej ustawy jest osoba fizyczna, która, zgodnie z przepisami polskiego prawa, pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą albo wykonuje pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2014 r. poz. 121), stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną, spółdzielnią kółek rolniczych lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną - jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, z wyjątkiem małżonka pracodawcy, a także jego dzieci własnych, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobionych, rodziców, macochy i ojczyma oraz osób przysposabiających, a także rodzeństwa, wnuków, dziadków, zięciów i synowych, bratowych, szwagierek i szwagrów oraz osób wykonujących pracę zarobkową w gospodarstwie domowym.

W razie niewypłacalności pracodawcy niezaspokojone roszczenia pracownicze podlegają zaspokojeniu ze środków Funduszu (art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy). Zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne z tytułu m.in. wynagrodzenia za pracę (art. 12 ust. 2 pkt 1 cytowanej ustawy).

Wyplata świadczeń może nastąpić m.in. na podstawie wniosku pracownika lub byłego pracownika (art. 16 ust. 1 cytowanej ustawy). Wniosek indywidualny składa się w formie pisemnej marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę niewypłacalnego pracodawcy w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, i należy do niego dołączyć m.in. dowody potwierdzające uprawnienie do skorzystania przez wnioskodawcę ze świadczeń określonych w cytowanej ustawie (§ 6 ust. 1 i ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie wykazów, wniosków i wypłat świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – Dz.U.2011.278.1635).

Z powyższego wynika, że podstawowymi przesłankami przysługiwania świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest stan niewypłacalności pracodawcy oraz fakt bycia pracownikiem w rozumieniu art. 10 cytowanej ustawy (a więc m.in. pozostawanie z pracodawcą w stosunku pracy, wykonywanie pracy na podstawie

umowy o pracę nakładczą, umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy dotyczące zlecenia).

Stan niewypłacalność rzekomego pracodawcy, tj. P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. nie stanowił okoliczności spornej w niniejszej sprawie. Wskazać należy, że postanowieniem z dnia 24 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział XII Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Naprawczych oddalił wniosek P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. o ogłoszenie upadłości wskutek uznania, że spółka nie posiada środków na zaspokojenie kosztów postępowania, zaś w myśl art. 3 ust. 1 pkt 4 cytowanej ustawy niewypłacalność pracodawcy zachodzi, gdy sąd upadłościowy, na podstawie przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego, wyda postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

W ocenie Sądu nie została natomiast spełniona przesłanka pozostawiania przez powoda pracownikiem niewypłacanego pracodawcy w rozumieniu art. 10 cytowanej ustawy. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p. ciężar dowodu wykazania faktycznego świadczenia pracy oraz posiadania prawa do wynagrodzenia za pracę wykonaną spoczywał w niniejszym postępowaniu na powodzie.

Żądanie zgłoszone w niniejszym postępowaniu powód opierał na twierdzeniu, że w okresie od dnia 1 maja 2015 r. do dnia 31 października 2015 r. pozostawał zatrudniony w oparciu o umowę o pracę w P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pełnomocnika – reprezentanta w postępowaniu upadłościowym.

Wskazać należy jednak, że powód ograniczył się do przytaczania w toku niniejszej sprawy wyłącznie szeregu twierdzeń i domniemań, nie zdołał zaś przedstawić jakiegokolwiek dokumentu (w szczególności umowy o pracę, ewidencji czasu pracy czy dokumentów płacowych, odzwierciedlających choćby naliczenie wynagrodzenia) który potwierdzałby faktyczne świadczenie przez powoda pracy na przedmiotowym stanowisku we wskazanym okresie. Nie sposób zaś uznać, by dowodem wystarczającym dla uznania zasadności dochodzonego przez powoda roszczenia było przedstawione przez powoda świadectwo pracy, które ze swojej istoty stanowi jedynie dokument deklaratoryjny, a więc wtórny w porównaniu do stosunku pracy, w żadnym zaś razie tego stosunku prawnego nie kreuje. Świadectwo pracy stanowi ponadto dokument prywatny, o którym mowa w art. 245 k.p.c., a więc jest dowodem wyłącznie na to, że pracodawca podpisał oświadczenie stanowiące treść tego świadectwa, nie stanowi zaś dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 listopada 1997 r., sygn. III AUa 897/97, OSA 1998, Nr 1, poz. 4).

Na ocenę przytaczanych przez powoda twierdzeń wpływ miała także posiadana przez Sąd z urzędu wiedza, zgodnie z którą w okresie objętym wnioskiem indywidualnym o wypłatę świadczeń niezaspokojonych przez P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W. (tj. w okresie od maja 2015 r. do października 2015 r.) powód był zaangażowany w świadczenie pracy bądź usług na rzecz innych podmiotów gospodarczych, takich jak (...) Sp. z o.o. we W. czy (...) Sp. z o.o. w C..

Nie uszedł uwadze Sądu także przewijający się w tle niniejszego sporu wątek faktycznego niefunkcjonowania spółki (...) Sp. z o.o. we W. w okresie, za który powód dochodzi świadczeń. Co prawda z zeznań słuchanych w niniejszej sprawie świadków, tj. M. D. i M. S. wyłania się swoisty przekrój działalności (...) Sp. z o.o. we W. i roli, jaką powód miałby w ramach przedmiotowej spółki pełnić, to jednak ocena zeznań świadków nie pozwala Sądowi na przyznanie im waloru wiarygodności, a tym samym jakiegokolwiek mocy dowodowej. Po pierwsze wskazać należy, że przedmiotowe zeznania są niespójne wewnątrznie, a także sprzeczne między sobą. Świadek M. D., która w od kwietnia 2014 r. miała prowadzić księgowość (...) Sp. z o.o. we W. wskazała, że przygotowywała m.in. umowy, dokumenty księgowe i inne dokumenty związane z działalnością gospodarczą (...) Sp. z o.o. we W. oraz przechowywała akta osobowe pracowników, jednakże na pytanie o charakter świadczonej przez pracowników pracy oznajmiła, że ponieważ nie było u mnie umów nie wiem co robili. Świadek M. S. w kluczowych dla niniejszego postępowania kwestiach zasłaniał się niepamięcią bądź odwoływał się do wiedzy, jaką rzekomo winna posiadać M. D., przy czym pytana o te same okoliczności M. D. broniła się niewiedzą. Co znamienne, zapytany o miejsce przechowywania dokumentacji towarzyszącej prowadzonej rzekomo przez spółkę (...) Sp. z o.o. we W. działalności związanej z robotami budowlanymi

(...) oznajmił, że dokumentacja ta zgromadzona jest u księgowej, tj. M. D., podczas gdy świadek M. D. wskazała, że nie wie, czy w ogóle były umowy o roboty budowlane, a jeśli tak, to nie wie gdzie są przechowywane.

Niepamięć i niewiedza świadka M. S. co do takich okoliczności jak m.in. nazwy firm, na rzecz których miały być wykonywane przez (...) Sp. z o.o. we W. roboty budowlane czy też źródło zobowiązania (...) Sp. z o.o. we W. wobec (...) Sp. z o.o. w likwidacji w P., wzbudza wątpliwość Sądu tym bardziej, jeśli wziąć pod uwagę, że z dniem 22 stycznia 2015 r., w myśl złożonego i opatrzonego własnoręcznym podpisem oświadczenia M. S. miał objąć funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. we W..

Biorąc pod uwagę powyższe zeznania słuchanych w niniejszej sprawie świadków należy oceniać z ostrożnością i w kontekście całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Ocenione przez pryzmat wskazanych wytycznych zeznania świadka M. D. i M. S. nie mogły zostać uznane przez Sąd za wiarygodne. Ponadto nawet gdyby przydać moc dowodową przedmiotowym zeznaniom i uznać, że w spornym okresie spółka faktycznie funkcjonowała, a w jej obrębie powód, to z zeznań świadków nie wynika w żaden sposób, w oparciu o jaki stosunek prawny przebiegała współpraca powoda z (...) Sp. z o.o. i jakiego rodzaju oraz w jakim dokładnie okresie pracę na rzecz spółki świadczył powód.

Przedstawione przez powoda dowody w postaci rejestru zakupu dokonanego przez (...) Sp. z o.o. we W. z miesięcy stycznia i lutego 2015 r. oraz wypisów z ksiąg wieczystych pozostają w oderwaniu od przedmiotu niniejszego postępowania, a zatem nie mają istotnego znaczenia dla sprawy.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się więc przede wszystkim na przedstawionych przez stronę pozwaną dowodach z dokumentów wskazanych w treści uzasadnienia, albowiem ich wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości stron ani Sądu. Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, w tym strony pozwanej na jej wniosek, powoda zaś – z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo powoda na rozprawie w dniu 29 marca 2017 r., na którą powód był skutecznie wezwany już w dniu 6 lutego 2017 r. (vide elektroniczne potwierdzenie odbioru – k. 182) pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania. Tym samym powód utracił możliwość złożenia wyjaśnień w niniejszym postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu powód nie zdołał wykazać w niniejszym postępowaniu słuszności swoich twierdzeń i zasadności dochodzonego roszczenia, a to dlatego, że powód ograniczył się w niniejszej sprawie wyłącznie do przedstawiania swoich twierdzeń i domniemań, nie wykazując się zaś stosowną inicjatywą dowodową. Zgodnie z utrwalonym już poglądem judykatury samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p.) (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., sygn. akt I PKN 660/00, Legalis). Powód nie przedstawił zaś żadnego dowodu, który przesądziłby o faktycznym wykonywaniu przez powoda w spornym okresie pracy na rzecz P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. we W..

Tym samym Sąd oddalił powództwo. Powyższe orzeczenie znajduje swojej odzwierciedlenie **w punkcie I sentencji wyroku**

W **pkt II sentencji wyroku** Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, tj. postępowanie co do części roszczenia, którego powód pierwotnie dochodził, a następnie ograniczył (a więc co do roszczenia ponad kwotę 12 000 zł, której zasądzenia powód ostatecznie się domagał).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajdowało oparcie w treści art. 98 § 1 kpc. To powoda jako stronę przegrywającą sprawę obciążał obowiązek zwrotu kosztów procesu. Strona pozwana była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a zatem powód był obowiązany zwrócić poniesione przez pozwaną koszty zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym została ustalona na podstawie § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za

czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Tym samym **w punkcie III sentencji wyroku** Sąd zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

Natomiast z uwagi na fakt, że powód był z mocy ustawy zwolniony od uiszczenia opłaty od pozwu, koszty postępowania związane z wytoczeniem powództwa zostały zaliczone **w punkcie IV sentencji wyroku** w całości na rachunek Skarbu Państwa.